

Εκπαιδευτήριο «ΤΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΝ» - ΓΥΜΝΑΣΙΟ

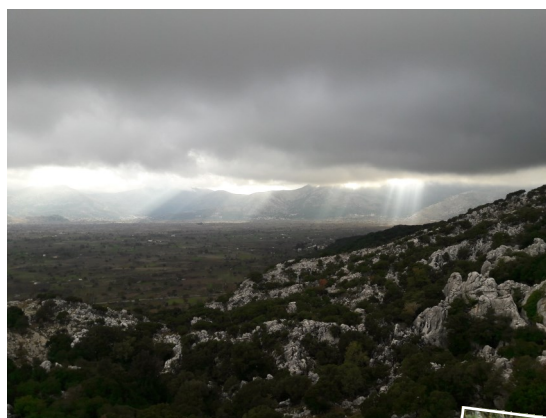
Μηνιαίο φυλλάδιο έκφρασης και ενημέρωσης

Μέρες Σχολείου

Νοέμβριος 2017 - www.pagkritio.gr, e-mail : pagkritio.gymnasio@gmail.com, Έτος 11 - αριθ. φύλλον 2

Εκτός διδακτέας ύλης...

**1η φυσιολατρική εκδρομή
Κορυφή «Καρφί» στο οροπέδιο Λασιθίου**

1^η Φυσιολατρική – κορυφή Καρφί στο οροπέδιο Λασιθίου

Εημέρωμα Κυριακής 5 Νοεμβρίου 2017. Ημέρα της προγραμματισμένης φυσιολατρικής στο οροπέδιο Λασιθίου. Δεν μπορώ να κοιμηθώ. Ο καιρός πάλι μας παίζει παιχνίδια. Όλη την εβδομάδα ήλιος... και το Σαββατοκυριακό βροχή. Είναι η δεύτερη Κυριακή που προγραμματίζουμε να κάνουμε την ίδια εκδρομή. Μια εβδομάδα πριν, αναβλήθηκε λόγω καιρού.

Το ραντεβού είναι για τις 8:30. Όλοι στη θέση τους. Ξεκινάμε με πολλή όρεξη. Στο λεωφορείο επικρατεί ηρεμία και χαλαρότητα. Μόλις μπαίνουμε στο οροπέδιο... οι πρώτες σταγόνες της βροχής... μας δείχνουν ότι η ημέρα μας θα έχει περιπέτεια και ... δεν θα είναι εύκολη.

Η πρώτη μας στάση γίνεται λίγο ψηλότερα από το χωριό «Ψυχρό», στο πλάτεμα που σταματούν τα αυτοκίνητα για την επίσκεψη στο «Δικταίο Άνδρο». Μπήκαμε με πολλή όρεξη στο πετρόκτιστο μονοπάτι, για να φτάσουμε στην είσοδο της σπηλιάς.

Στη διαδρομή σταματάμε να απολαύσουμε τη θέα του οροπεδίου που απλώνεται στα πόδια μας. Οι γλιστερές πέτρες και το νωπό χρώμα δυσκολεύουν την ανάβαση, που παρόλα αυτά είναι σύντομη και δεν μας ταλαιπωρεί. Φτάνουμε στο περίπτερο, στην είσοδο του σπηλαίου και κάνουμε μια στάση για σύντομη ξεκούραση, για μια αναφορά στην ιστορία και στον μύθο αλλά και λίγο πρόχειρο φαγητό, για να χορτάσουμε την όρεξη που άνοιξε από το πρωινό κρύο και το περπάτημα.

Μπαίνουμε στο σπήλαιο. Θαυμάζουμε τα ανάγλυφα τοιχώματά του, τα σχήματα των σταλακτιτών, τις κολώνες του, τις λιμνούλες, τις εικόνες που δημιουργεί με το παιχνίδι του φωτός με το σκοτάδι.

Μετά από μια σύντομη στάση στο εσωτερικό, όπου έγινε αναφορά στα γεωλογικά χαρακτηριστικά του χώρου, ολοκληρώνουμε την «εξερεύνησή» μας και βγαίνουμε ξανά στο φως της ημέρας.

Ο καιρός, πιο γλυκός τώρα, στεγνός, συννεφιασμένος... ήλιος που παίζει κρυφτό με τα σύννεφα. Γυρνάμε στο λεωφορείο και κατευθυνόμαστε στον κύριο στόχο της εκδρομής μας... την ανάβαση στην κορυφή «Καρφί». Το λεωφορείο μας αφήνει λίγο έξω από το χωριό «Τζερμιπδο». Με όλα μας τα εφόδια μπαίνουμε στο πετρόκτιστο ανηφορικό μονοπάτι. Η ομάδα είναι αποφασισμένη να προχωρήσει απτόητη μπροστά. ...

Μετά από μισή ώρα αρχίζουν οι πρώτες γκρίνιες. Φτάνουμε; Πόση ώρα έχουμε ακόμα; Απογοήτευση στο

άκουσμα ότι έχουμε κάνει το ¼ της διαδρομής και ότι τα δύσκολα είναι μπροστά μας. Και πράγματι, λίγο μετά που στρίβουμε στην πλαγιά του βουνού, νιώθουμε τον παγωμένο αέρα να μας διαπερνά και να βάζει ένα ακόμα δύσκολο εμπόδιο στην πορεία μας. Συνεχίζουμε την προσπάθειά μας με επιμονή αν και κάποια παράπονα αρχίζουν να ακούγονται πιο δυνατά. Δεν είναι δυνατό να προχωρήσουμε... δεν μπορούμε άλλο... Κι όμως η πορεία συνεχίζεται ... είμαστε κοντά στην κορυφή – απέχουμε περίπου 20 λεπτά της ώρας.

Κάνουμε μια στάση σε μια «αγκαλιά του βουνού» για να ξεκουραστούμε, να ανακτήσουμε τις δυνάμεις μας και να πάρουμε ενέργεια με λίγο σύντομο φαγητό. Εδώ και ώρα, μια ομάδα παιδιών διατηρεί αμείωτο το κέφι της παρέας και το φρόνημα της ομάδας σε υψηλό επίπεδο τραγουδώντας αυτοσχέδιους πειραχτικούς στίχους και μαντινάδες για την ομάδα και τα πρόσωπα που συμμετέχουν στην πορεία. Έτσι όλοι «θερμαίνονται», παίρνουν κουράγιο και η προσπάθεια όλων στην ανάβαση απλουστεύεται.

Κατά τη διάρκεια της στάσης μας συμβαίνει κάτι μαγικό. Τα σύννεφα που σ' όλη τη διάρκεια της πορείας βρίσκονται λίγο πιο ψηλά από εμάς, ταξιδεύοντας γρήγορα παρασυρμένα από τη μανία του ανέμου, χαμηλώνουν κι άλλο και καλύπτουν το βουνό. Βρισκόμαστε μέσα στην ομίχλη σ' ένα ονειρικό περιβάλλον. Όλοι είμαστε εντυπωσιασμένοι από τα δώρα που μας κάνει το βουνό.

Σύντομα παίρνουμε ξανά το δρόμο προς τα επάνω. Τώρα, μετά την ξεκούραση, τα πράγματα είναι πιο εύκολα. Δεν αργούμε να πατήσουμε την κορυφή. Ο ενθουσιασμός όλων είναι μεγάλος. Ο στόχος «επετεύχθη».

Δεν χορταίνουμε να θαυμάζουμε τη θέα, που μας αποκαλύπτεται φευγαλέα, κρυμμένη πίσω από την ομίχλη που αλλάζει διαρκώς μορφή από τον άνεμο, να τραβάμε φωτογραφίες και να βγάζουμε επιφωνήματα χαράς.

Η κούραση και οι δυσκολίες της ανάβασης ξεχνιούνται με μιας. Με δυσκολία παίρνουμε την απόφαση να πάρουμε τον δρόμο της καθόδου.

Η επιστροφή είναι πιο εύκολη. Λιγότερος κόπος, λιγότερο κρύο, εφόσον τώρα ο όγκος του βουνού μας προφυλάσσει από τον αέρα. Σύντομα φτάνουμε στο μικρό οροπέδιο «Νίσυμος» πίσω από το βουνό και σταματάμε για να ανασუნταχθούμε. Ο στρωτός χωμάτινος δρόμος μάς φέρνει πίσω στο λεωφορείο. Μέσα μας είμαστε γεμάτοι... Με βιώματα και μνήμες που θα μας ακολουθούν για πολύ καιρό... καθώς επίσης και με ανυπομονησία και προσμονή για την επόμενη μας εξόρμηση.

Παραθέτουμε παρακάτω μερικά από τα στιχάκια που φτιάχτηκαν από τους μαθητές, για να σας μεταφέρουμε το κλίμα της ομάδας...

Είμαστε όλοι εμείς, Έλληνες καταδρομείς...

Με τον Φώντα αρχηγό, κάνουμε περίπατο...

Περπατάμε στα λαγκάδια, γύρω μας πολλά κουράδια ... (κοπάδια με πρόβατα)

Με τον κύριο Διευθυντή, κάνουμε τρελή ζωή...

Μαθητές πολύ καλοί, ορειβάτες ικανοί...

Έλα, μάνα, να με δεις, τώρα που 'μαι μαχητής...

Με τον Φώντα αρχηγό, θ' ανεβούμε το βουνό...

Με τον Διευθυντή μαζί, δεν μας νοιάζει η βροχή...

Είμαστε δυό, είμαστε δυό, θα ανεβούμε στο βουνό...

Του Παγκρητίου τα παιδιά είμαστε άλλη φάρα, γιατί εμεγαλώσαμε μέσα στην κασιφάρα...!

Το χρονικό του μήνα ...

Σχολή γονέων

Λειτουργία Σχολής Γονέων

Για ακόμα μια σχολική χρονιά, λειτουργεί και φέτος σχολή γονέων στο γυμνάσιο. Μέσα στον μήνα Νοέμβριο έγιναν δύο συναντήσεις.

Η πρώτη πραγματοποιήθηκε την 1^η Νοεμβρίου, και απευθυνόταν σε γονείς μαθητών του γυμνασίου και του δημοτικού, με θέμα «Διαχείριση σκέψης: το βασικό εργαλείο του αποτελεσματικού γονιού». Στη συνάντηση αυτή παρουσιάστηκαν τεχνικές και «μυστικά» που μπορούν να χρησιμοποιούν οι

γονείς, για να βελτιώσουν την επικοινωνία με τα παιδιά τους και να επιτύχουν πιο ποιοτική σχέση και συνύπαρξη.

Η δεύτερη συνάντηση, στις 22 Νοεμβρίου, είχε θέμα «Οι δύο οπτικές γωνίες της εφηβείας». Σ' αυτήν, παρουσιάστηκαν οι διαφορετικοί τρόποι με τους οποίους οι γονείς και οι έφηβοι βιώνουν την εφηβεία και πώς αντιμετωπίζει η κάθε πλευρά τα θέματα που ανακύπτουν.

Και οι δύο συναντήσεις υπήρξαν ενδιαφέρουσες και έδωσαν αφορμές για συζήτηση και δημιουργική προσέγγιση των θεμάτων. Οι δραστηριότητες της Σχολής Γονέων θα συνεχιστούν με τρεις ακόμη συναντήσεις, που θα γίνουν τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο της νέας χρονιάς, σύμφωνα με το πρόγραμμα που έχει ανακοινωθεί.

Παρασκευή 1-0-11-2017

Η μεγάλη πολιορκία του Χάνδακα»

Την Παρασκευή 10 Νοεμβρίου 2017, πραγματοποιήθηκε μία ακόμα εκδήλωση στο Εκπαιδευτήριο «Το Παγκρήτιον», στο πλαίσιο της σειράς «Ξανά στο σχολειό τους: Οι απόφοιτοι συνομιλούν με γονείς, μαθητές και εκπαιδευτικούς». Αυτή τη φορά, η **Τασούλα Μ. Μαρκομιχελάκη**, Επίκουρη Καθηγήτρια στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, μίλησε στους μαθητές του Γυμνασίου και του Λυκείου τού σχολείου, με θέμα: «**Ο Χάνδακας στα χρόνια της μεγάλης πολιορκίας του (1647-1669): μια λογοτεχνική ανάγνωση**».

Η προγραμματισμένη ομιλία της Τασούλας Μ. Μαρκομιχελάκη στο «Παγκρήτιο» αποτέλεσε ένα φιλολογικό μάθημα διαφορετικό από τα καθημερινά που διδάσκονται με την προκαθορισμένη διδακτέα ύλη οι μαθητές.

Καταρχάς έκανε μια σύντομη εισαγωγή στην ιστορία του βενετοκρατούμενου Χάνδακα και επ' ευκαιρία τούς εξήγησε τις διαφορετικές ονομασίες της πόλης μας, Χάνδακας, Κάντια, Κρήτη και Μεγάλο Κάστρο ή Κάστρο, και έδωσε την ιστορική τους διάσταση. Στη συνέχεια, προβάλλοντας

εξαιρετικές φωτογραφίες, έδειξε τη γεωγραφική θέση αλλά και τα όρια της πόλης εντός των πρώτων τειχών της, αλλά και έξω από αυτά, κατά τη Βενετοκρατία, και αναφέρθηκε σύντομα στα μνημεία της από εκείνη την εποχή. «Κατέληξε, έτσι, στο έργο του Ρεθύμνιου Μαρίνου Τζάνε Μπουνιαλή «*Ο Κρητικός Πόλεμος*», φωτοτυπημένα αποσπάσματα του οποίου είχαν διανεμηθεί σε όλους τους ακροατές, μαθητές και καθηγητές, για την καλύτερη παρακολούθηση του μαθήματος. Η ομιλήτρια διάβασε τα πιο χαρακτηριστικά χωρία που αποτυπώνουν την ατμόσφαιρα της πολιορκίας του Χάνδακα και το κλίμα των ημερών εκείνων, όπως μοναδικά αποδίδονται στο ποιητικό αυτό έργο. Πράγματι, το κείμενο σαγήνευσε τους μαθητές, που διδάχτηκαν, με τον καλύτερο τρόπο, όσοι δεν ήξεραν και ξαναθυμήθηκαν όσοι κατείχαν ήδη τις σχετικές γνώσεις, τις ιστορικές σελίδες του παρελθόντος της πόλης στην οποία ζουν και κινούνται. Η προσήνεια, η απλότητα και η μεταδοτικότητα της Τασούλας Μαρκομιχελάκη έκαναν ξεχωριστό το μάθημα αυτό, που περιείχε ιστορία, τέχνη και, βεβαίως, λογοτεχνία. Σίγουρα το ασίγαστο πάθος της για την Κρητική Λογοτεχνία έφτασε στο ακροατήριο, έτσι ώστε η συγκεκριμένη εκδήλωση δεν θα σβήσει εύκολα από τη μνήμη των νέων μαθητών του «Παγκρητίου».

Εκδήλωση για την 17η Νοεμβρίου ....

Με αφορμή την επέτειο της 17ης Νοεμβρίου οι μαθητές της Α Λυκείου παρουσίασαν στο σχολείο τη θεατρική παράσταση ο «Ανθρωπάκος της επταετίας», με υπεύθυνη καθηγήτρια τη φιλόλογο κυρία Ντίνα Παππά.

Ελεύθερη έκφραση ...

Όπως πιθανότατα θυμούνται οι περισσότεροι μαθητές του σχολείου μας έγιναν κάποιες αλλαγές στον τρόπο αξιολόγησης στα γυμνάσια. Αυτό το γεγονός ήταν που με ενέπνευσε για αυτή την καινούργια ενότητα στο περιοδικό, η οποία θα περιέχει νέους νόμους και αλλαγές που μπορεί να αφορούν τους μαθητές όχι μόνο σε σχέση με το σχολείο αλλά με τη ζωή τους γενικότερα.

"Δεν μπορείς να μου απαγορεύσεις να πάρω το κινητό" ή "Θέλω να έχω δικά μου λεφτά!" είναι μερικές από τις ατάκες παιδιών στην εφηβεία ή στην προ-εφηβεία για θέματα που πολύ συχνά, αποτελούν και αίτια συγκρούσεων ανάμεσα σε γονείς και παιδιά. Απόσπασμα του εξαιρετικού βιβλίου της ψυχολόγου-παιδοψυχολόγου-συγγραφέως κύριας Αλεξάνδρας Απατού, "Παιδιά στην εφηβεία, Γονείς σε κρίση" ρίχνει φως στο νομικό κομμάτι αυτών αλλά και πολλών άλλων θεμάτων που αφορούν τους ανηλίκους, εφήβους και μη.

Εργασία ανηλίκου.

Ένας ανήλικος μπορεί να δουλέψει αφού συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, αλλά με κάποιους περιορισμούς. Επιτρέπεται να εργάζεται μόνο 6 ώρες την μέρα και 30 όλη την εβδομάδα, χωρίς τα νυχτερινά ωράρια και πρέπει να εφοδιαστεί με ειδικό βιβλιάριο που εκδίδει ο αρμόδιος επιθεωρητής εργασίας

Πότε ένας ο ανήλικος δεν μπορεί να διαχειρίζεται ο ίδιος τα χρήματα που κερδίζει από προσωπική του εργασία.

αφότου συμπληρωθεί το δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας του ένας ανήλικος μπορεί να χρησιμοποιήσει τα λεφτά που του έχουν δοθεί ή έχει κερδίσει.

Γιώργος Πετσαλάκης

Διακρίσεις μαθητών .....

Συγχαρητήρια στο μαθητή μας Γιώργο Γρεβετζάκη από το α1 γυμνασίου. Ο Γιώργος κατέκτησε το 2^ο βραβείο για τη συμμετοχή του στο διαγωνισμό «ΕΠΙΜΕΝΙΔΗΣ». Ο διαγωνισμός αυτός διοργανώνεται από το παράρτημα Ηρακλείου της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας. Δικαίωμα συμμετοχής είχαν μαθητές του νομού Ηρακλείου που φοιτούν στην α' γυμνασίου. Τη φετινή χρονιά ο διαγωνισμός έγινε το Σάββατο 21 Οκτωβρίου 2017.

Ευχόμαστε στο Γιώργο αλλά και σ' όλα τα παιδιά, να έχουν πολλές αντίστοιχες διακρίσεις και επιτυχίες στα ενδιαφέροντά τους και στους στόχους που βάζουν.

Κοντά στον νου κι η ... γλώσσα!

Αγαπητοί αναγνώστες,

Με αφορμή μια άσκηση δημιουργικής γραφής στο μάθημα της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας, οι μαθητές και οι μαθήτριες της Α' Λυκείου κλήθηκαν να γράψουν κάτι σχετικό με τις έννοιες: «χωρισμός» και «αποχωρισμός». Η παραγωγή ήταν πλούσια: στιχάκια, ποιήματα, ακροστιχίδες, διάλογοι, πεζά κείμενα πλούσια σε εικόνες και συναισθήματα και σκίτσα έδειξαν τι σημαίνουν για τον καθένα οι λέξεις αυτές. Έτσι, αυτόν τον μήνα, σκεφτήκαμε ότι θα ήταν ενδιαφέρον, μιας και ο αποχωρισμός είναι ένα στάδιο στη ζωή όλων μας, να παρουσιάσουμε κάποιες από τις δημιουργίες των μαθητών.

«Χωρισμός»

Χωρισμός... Μια λέξη που ο καθένας μπορεί να ερμηνεύσει με χιλιάδες τρόπους. Ένας ζωγράφος, ίσως, αν του ζητούνταν να αναπαραστήσει αυτή τη λέξη στο χαρτί θα έκανε κάτι με βάση τα σκούρα χρώματα. Ένας ποιητής ή ένας συγγραφέας θα έγραφε κάτι σχετικό με τον χωρισμό σε μια σχέση μεταξύ άνδρα και γυναίκας. Θα μπορούσε, επίσης, να γράψει για τον χωρισμό μιας μητέρας από το παιδί της, για την ενηλικίωσή του. Ένας φιλόλογος θα έλεγε στους μαθητές του για τον χωρισμό των παραγράφων. Ο κάθε χωρισμός είναι διαφορετικός για τον καθένα και έχει διαφορετική συναισθηματική σημασία. Σίγουρα ένας χωρισμός δεν είναι πάντα ευχάριστος, ειδικά όταν πρόκειται για αγαπημένα μας πρόσωπα. Ο χωρισμός παραπέμπει σε έναν αποχωρισμό. Καθημερινά αποχωριζόμαστε στη ζωή μας πράγματα, συνήθειες, αγαπημένα πρόσωπα. Αυτό που λέγεται, και ίσως τελικά ισχύει, είναι ότι, **μόνο όταν χάνουμε κάτι, καταλαβαίνουμε την αξία του**. Αν το σκεφτούμε, αυτό ισχύει, διότι, όταν έχουμε κάτι, το θεωρούμε δεδομένο και δεν του δίνουμε όση σημασία χρειάζεται. Υπάρχουν, όμως, εκτός από τους στενάχωρους χωρισμούς και οι ευχάριστοι. Σαν αυτούς στους οποίους συγκινηθείς και στεναχωριέσαι μεν που αποχωρίζεσαι κάποιον, όμως από την άλλη χαίρεσαι, γιατί είναι κάτι καλό γι' αυτόν. Είναι κομμάτι της ζωής μας ο χωρισμός και ο αποχαιρετισμός. Από μικρά παιδιά έχουμε μάθει να αποχωριζόμαστε, να μοιραζόμαστε τα πράγματά μας με τους άλλους, να χωρίζουμε στα δύο το κομμάτι του κέικ που έχουμε για κολατσιό, για να φάει και ο φίλος μας. Είναι τόσο πολλά αυτά που μπορούμε να πούμε, που μια ριγωμένη κόλλα μόνο δεν αρκεί. Ο χωρισμός είναι ίσως μια αφορμή για όλους να δίνουμε περισσότερη σημασία σε κάποιον ή σε κάτι, να μην θεωρούμε δεδομένα τα πρόσωπα δίπλα μας, αλλά και να κάνουμε καινούργιες αρχές.

Μάρω Περάκη

Σε μια παρέα, ο Πέτρος, ο Ηλίας, ο Δημήτρης, η Μαρία, η Κατερίνα και η Μυρτώ συζητάνε. Κάποια στιγμή η Μαρία ρωτάει: «Παιδιά, για εσάς τι είναι ο χωρισμός;» Τα παιδιά σκέφτονται και το καθένα βρίσκει τη δική του απάντηση, τον δικό του χωρισμό.

Πέτρος: Για μένα χωρισμός ήταν όταν χώρισαν οι γονείς μου. Δεν ήταν μια ωραία κατάσταση, όμως οι γονείς μου προσπάθησαν να το κάνουν όσο λιγότερο επίπονο μπορούσαν.

Ηλίας: Για μένα χωρισμός ήταν όταν πέθανε η γιαγιά μου. Την αγαπούσα πολύ και στενοχωρήθηκα που πέθανε. Τουλάχιστον τώρα βρίσκεται σ' έναν κόσμο όπου είναι καλά.

Κατερίνα: Για μένα χωρισμός ήταν όταν η αδερφή μου έφυγε να σπουδάσει. Μου λείπει πολύ, όμως τουλάχιστον κάνει κάτι που της αρέσει και αγαπά.

Μυρτώ: Για μένα χωρισμός ήταν όταν μάλωσα με τη φίλη μου τη Νικολέτα. Ήμασταν μαζί από μωρά. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι αφήσαμε κάποιους ασήμαντους λόγους να μπουκνάνεσά μας και να μας κάνουν να μην ξαναδούμε η μία την άλλη. Τότε έχασα μια πολύ καλή φίλη.

Δημήτρης: Για μένα χωρισμός είναι η εποχή που σταμάτησα τις κακές μου συνήθειες κι έγινα ένας καλύτερος άνθρωπος. Που άρχισα να βοηθάω τους άλλους και, προπάντων, τον εαυτό μου.

Πέτρος: Για σένα, Μαρία, τι είναι χωρισμός;

Η Μαρία δεν απάντησε. Παρέμεινε σκεπτική. Τι είναι τελικά ο χωρισμός; Όταν χάνεις ένα αγαπητό σου πρόσωπο ή όταν αποχαιρετάς κάποιον κοντινό σου που φεύγει; Όταν χαλάνε οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων ή όταν σημαίνουν το τέλος και μια καινούργια αρχή σε κάτι; Είναι πάντα κακός ο χωρισμός, που φέρνει λύπη και πόνο, ή μπορεί να σου φέρει και την ευτυχία; Δεν ήξερε. Δεν μπορούσε να αποφασίσει. Αργότερα, όμως, κατάλαβε ότι δεν χρειάζεται να αποφασίσει. Ίσα ίσα σε μερικά πράγματα είναι καλύτερα να μην υπάρχει ορισμός. Ο καθένας θα βιώσει τον δικό του χωρισμό κάποτε και θα καταλάβει τι είναι.

Ειρήνη Κουτάντου

Ο χωρισμός είναι σαν τη δύση του ηλίου, όπως η φωτιά που σβήνει. Αλλά στο τέλος, ο ήλιος ξανά ανατέλλει και η φωτιά μπορεί να ανάψει ξανά. Ένας άνθρωπος που βιώνει μια κατάσταση χωρισμού νιώθει ότι ο ήλιος δεν θα λάμψει ποτέ ξανά και ότι η φωτιά θα μείνει για πάντα σβηστή. Όμως, στην καρδιά του θα έρθει και πάλι ζεστασιά. Πολλοί άνθρωποι θεωρούν τον χωρισμό το τέλος, αλλά είναι μόνο η αρχή για μια καινούργια ζωή με καινούργιες περιπέτειες. Ποτέ στη ζωή μην τα παρατάς, όταν πέσεις χαμηλά, σήκω ξανά! Όταν σηκωθείς στα πόδια σου, θα δεις ότι ο χωρισμός δεν σε έκανε αδύναμο αλλά πιο δυνατό.

Μίλτος Καράτζης

Πες μου, κύριε, πες μου! Είναι δυνατόν ένας άνθρωπος που έχει νιώσει βαθιά τον εαυτό του να μπορεί να διαχειριστεί μια κατάσταση όπως ο χωρισμός; Μπορεί άραγε να πείσει το μυαλό του και τον ίδιο του τον εαυτό πως δεν υπάρχει λόγος πια να του λείπουν τα μάτια της, το χαμόγελό της, ακόμα και ο περίεργος χαρακτήρας της; Γελάστε, κύριοι, γελάστε! Πείτε πως ένας άνθρωπος που είναι μόνο δεκαπέντε ετών δεν μπορεί να νιώσει τον έρωτα, πόσο μάλλον τον χωρισμό από αυτήν. Πείτε πως ήταν ένα αστείο, μια καλοκαιρινή περιπέτεια και τίποτε άλλο. Πάμε για άλλα. Όχι, δεν έχει καμιά αίσθηση του χιούμορ να προσπαθείς να μην κοιμηθείς, μόνο και μόνο για να μην τη δεις στον ύπνο σου. Να σε κοιτάει και να έχει απορία γιατί αποτραβήχτηκες από αυτό που είχατε δημιουργήσει. Είναι σκληρό και άσχημο, και κυρίως ωμό, ένα μπέρδεμα που τίποτε δεν μπορεί να το ξεμπερδέψει. Αλλά νομίζω πως το βρήκα το γιατρικό. Το γιατρικό είναι μια άλλη κοπέλα που θα με κάνει να ξεχάσω την πίκρα και τη μαυρίλα που έφαγα. Τώρα μπορείτε να γελάσετε!

Μάριος Παπαδόπουλος

Η ποίηση του μήνα ...

Παρασκευή 3/11/2017: β γυμνασίου

Μαθητές της β' γυμνασίου διάβασαν ένα απόσπασμα από το ποίημα των Kim και Alison McMillen μ «When I loved myself enough». Λέγεται ότι το διάβασε ο Τσάρλυ Τσάπλιν στον εορτασμό των εβδομηκοστών γενεθλίων του.

Όταν άρχισα να αγαπώ τον εαυτό μου πραγματικά, κατάλαβα σε πόσο δύσκολη θέση ερχόταν κάποιος με το να του επιβάλλω τις επιθυμίες μου, παρότι ήξερα ότι ούτε ήταν κατάλληλη η στιγμή ούτε ο άνθρωπος ήταν έτοιμος, ακόμα κι αν αυτός ο άνθρωπος ήμουν εγώ. Σήμερα ξέρω ότι αυτό το λέμε **Αυτοεκτίμηση**.

Όταν άρχισα να αγαπώ τον εαυτό μου πραγματικά, έπαψα να λαχταρώ μια άλλη ζωή και μπόρεσα να δω ότι τα πάντα γύρω μου με προκαλούσαν να μεγαλώσω. Σήμερα ξέρω ότι αυτό το λέμε **Ωριμότητα**.

Όταν άρχισα να αγαπώ τον εαυτό μου πραγματικά, απελευθερώθηκα από ό,τι δεν ήταν υγιές για μένα. Από φαγητά, άτομα, πράγματα, καταστάσεις και από ό,τι με τραβούσε συνεχώς μακριά από τον ίδιο μου τον εαυτό. Στην αρχή το ονόμαζα «υγιή εγωισμό». Αλλά σήμερα ξέρω ότι είναι **Αυταγάπη**.

Όταν άρχισα να αγαπώ τον εαυτό μου πραγματικά, έπαψα να θέλω να έχω πάντα δίκιο. Έτσι έσφαλλα πολύ λιγότερο. Σήμερα κατάλαβα ότι αυτό το λέμε **Απλότητα**.

Δεν υπάρχει λόγος να φοβόμαστε τις αντιπαραθέσεις, τις συγκρούσεις και τα προβλήματα με τον εαυτό μας και τους άλλους γιατί καμιά φορά ακόμα και τα άστρα εκρήγνυνται και δημιουργούνται νέοι Γαλαξίες. Σήμερα ξέρω ότι αυτό είναι η Ζωή.

Παρασκευή 10/11/2017: α2 γυμνασίου: Οδυσσέας Ελύτης

Οι μαθητές της α2 γυμνασίου απήγγειλαν ποιήματα από τη συλλογή «Τα ρω του έρωτα» του Οδυσσέα Ελύτη.

Ανάμεσα Σύρο και Τζια

Ανάμεσα Σύρο και Τζια
μικρή φυτρώνει νεραντζιά
η μικρή μου η κοπελιά

Πόχει τις ρίζες στο βυθό
και τα κλαδιά στον ουρανό
το κορίτσι που αγαπώ

Πλάσμα δεν είναι ανθρωπινό
δεν είναι μήτε ξωτικό
το κορίτσι που αγαπώ

Μα 'χει τον ήλιο φορεσιά
τα κύματα περπατησιά
η μικρή μου η Παναγιά

Χάιντε νύφη της θαλάσσης
τι φαμίλιες θα χαλάσεις

Νύφη μέσα στα μπουγάζια
με τα πέπλα τα γαλάζια

άνεμος να μη σε πιάσει
λούλουδο μη σου χαλάσει

Κι αν γενεί ποτέ το θάμα
κι αγαπήσεις κάνω τάμα

Να σου στείλω μια μπρατσέρα
με τον Πολικόν Αστέρα.

Από τη συλλογή Τα Ρω του Έρωτα

Έπεσα για να κολυμπήσω
κι άφησα την καρδιά μου πίσω

Άφησα την καρδιά μου χάμω
σαν το κοχύλι μες την άμμο

Πέρασαν όλες οι κοπέλες
με τα μαγιό και τις ομπρέλες

Ύστερα πέρασαν οι φίλοι
κανείς δε βρήκε το κοχύλι

Χρόνους και χρόνους κολυμπάω
πού νάνε η αγάπη για να πάω

Έφαγε η θάλασσα το βράχο
κι έμεινε το νησί μονάχο.

Παρασκευή 24/11/2017: α1 γυμνασίου

Ποιήματα για την Κύπρο, γραμμένα από Κύπριους ποιητές, απήγγειλαν, οι μαθητές του α1 γυμνασίου, παίρνοντας έμπνευση από την εκδήλωση για την εξέγερση του Πολυτεχνείου στην οποία είχε γίνει αναφορά στο μαρτυρικό νησί.

ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΙΝΟ ΦΥΛΛΟ

Στίχοι: Λεωνίδας Μαλένης
Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης

Γη της λεμονιάς, της ελιάς
Γη της αγκαλιάς, της χαράς
Γη του πεύκου, του κυπαρισσιού
των παλικαριών και της αγάπης

Χρυσοπράσινο φύλλο ριγμένο στο πέλαγο...

Γη του ξεραμένου λιβαδιού
Γη της πικραμένης Παναγιάς
Γη του λίβα, τ' άδικου χαμού
τ' άγριου καιρού, των ηφαιστειών

Χρυσοπράσινο φύλλο ριγμένο στο πέλαγο...

Γη των κοριτσιών που γελούν
Γη των αγοριών που μεθούν
Γη του μύρου, του χαιρετισμού
Κύπρος της αγάπης και του ονείρου

Χρυσοπράσινο φύλλο ριγμένο στο πέλαγο...

ΣΤΗ ΓΗ ΠΟΥ ΜΑΣ ΓΕΝΝΗΣΕ

Στιχουργός: Νίκος Κρανιδιώτης
Συνθέτης: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

Θα σταθούμε στη γη που μας γέννησε
σαν τα δέντρα που μάχεται ο άνεμος
που τα δέρνουν οι μπόρες μα ασάλευτα
τον καρπό ετοιμάζουν στα κλώνια.

Θα σταθούμε στη γη που μας γέννησε
Με τη μνήμη εκείνων που διάβηκαν
την αγάπη για κείνους που θα 'ρθουνε
και τη θεία γαλήνη στα σπλάχνα.

SHOCK: look what our teachers think about the distinction between boys and girls.

The topic of this month's edition was elicited by a discussion held in the second grade of high school and is related to the differences between men and women. We were wondering in the classroom if all these differences between the two sexes are determined by nature or by nurture. Do you believe that there are some things that men are naturally better at than women? While you are thinking about it, we already have the answers by some teachers based on their field of knowledge...

Mr Androulidakis interviewed by Anthony Kaparounakis.

Q: Recent research showed that men working in Sciences are far more in numbers than women...Do you think that men are more gifted in Sciences than women and do they have more efficient working methods?

A: No, not at all, this myth has been dispelled. The thing is that, in the past, women had nearly no chances of accessing knowledge, as opposed to men. This phenomenon has been reversed in the last few years and many women work in important educational centers, beside their men colleagues.

Q: Would you say that the various fields of Sciences are partially adapted to men's intellectual abilities or is it just a matter of preference?

A: It is a matter of preference and guidance by the educational systems. Otherwise, many times it is an option related to employment in the future.

Mrs Gieti interviewed by Mariliza Kourou.

Q: Why do more women opt for literature than men and why are women better at it than men?

A: It's true that in literature the female gender is prevalent and from my point of view, gender stereotypes play a huge role. For example, girls from a really young age hear from their environment that the profession of a tutor or a teacher is ideal for them because they can combine both job and family. Also, most people accept the fact that mathematical thinking is complicated and compound, something mostly related to the male gender. Therefore, these attitudes affect both sexes in the choices they make.

Q: Are the differences between men and women determined by nature or nurture?

A: To my knowledge there are biological differences in the cerebral function of men and women; for instance, women have trouble with orientation. However, nurture, attitudes, habits and imitation affect a lot more than nature the choices people make.

Q: Based on your personal teaching experience, how many students prefer studying literature and do boys avoid it because of their gender even if they like it?

A:It is evident that theoretical studies are chosen by few students and mostly by girls. Boys, who choose this course, commonly want to study law at the university. So, it's apparent that again nurture determines, to a huge extent, their choice because, for example, lawyers have always been held in high regard in our society.

Mr Titomichelakis interviewed by Faye Kandylogiannakis.

Q: The stereotype that has to do with girls and basketball or girls and football or generally boys' performance in sports, is it simply a stereotype or does it actually have to do with gender abilities?

A:Due to stereotypes men and women are drawn to specific sports according to their gender. But in my opinion, it's all about their build and the morphology of the human body which differs in men and women, leaving men with greater strength since birth.

Q: Should we follow set stereotypes?

A:Of course not! Life has proven differently.

Sports like basketball and football are very popular with women, especially abroad.

Q: Is it nature or nurture that determines the right choice of a sport?

A:It definitely has to do with nurture. In the past, families led children to specific sports.

But, it also has to do with nature as well! Women are by nature weaker than men when it comes to physical strength.

Mrs Stratakis interviewed by Garyfallia Karapidakis.

Q: In most parts of the world from the past till now, it has been observed that in politics, the majority of the members of the Parliament are men. Specifically, in Greece, the first woman to be a member of the Parliament was elected in 1953. In your opinion, why are women who choose to work in politics a minority compared to men?

A:The way I see it, it is because the *status quo* dictates that men are more capable than women so women are discouraged from entering politics. There is also a lot of sexism from men and women, who prefer not to be its target. In addition, women sometimes, because of this sexism, underestimate themselves and think that they are less capable than men.

Q: Do you believe that women are just as capable in the domain of politics as men? If, theoretically speaking, the world was governed by women; do you think that our world would be different?

A:Yes, of course I believe that women are as capable as men. Now, concerning how the world would be if it was governed by women, I think that women would rule the world differently. Personally speaking, what should concern us is not who is going to have control of the world, but how we could change our mentality, in order to have a better world. The mentality of people should change in each one of us regardless of our age, education, colour, nationality, religion or sex.

Q: Finally, do you think that the differences between the two sexes are determined by nature or nurture?

A:I think that both nature and nurture make women and men who they are. In my opinion though, nurture plays a greater role than nature.